

NAMAZIN FARZ OLUŞU

<"xml encoding="UTF-8?">

NAMAZIN FARZ OLUŞU

Namaz; Farsça bir kelimedir. Arap dilindeki karşılığı "Salât"tır. Dilimizde de Farsça'da olduğu gibi, belli bir kural ve kaideler çerçevesinde yerine getirilen bildiğimiz bedeni ibadetin ismi olarak kullanılmaktadır.

Namaz; İslam dininin en fazla önem verdiği ibadettir. Kur'an-ı Kerim, Hz. Resul ve Ehl-i Beyt İmamları'ndan (a.s) bu hususta gelen beyanattan haberdar olan hiçbir kimse, bunu inkar edemez.

Bazı bilgisizlerin iddiasının aksine namaz, özellikle de Ehl-i Beyt mektebinde bütün ibadetlerin başında yer almış, kıyamet gününde kulun ilk sorgulanacağı ibadetin namaz olduğu vurgulanırken, günde elli bir rekat namaz kılmak, Ehl-i Beyt mektebi mensubu olmanın özel nişanelerinden olduğu, Ehl-i Beyt İmamlarınca kaydedilmiştir. (1)

Hz. Resul ve Ehl-i Beyt İmamları'nın hayatında da namaz, her zaman ve her halükarda başta ve en önemli mevkide yer almıştır. Öyle ki, hiçbir iş ve hiçbir tehlike namazı onların gözünde ikinci derece konumuna düşürmemiştir.

Hatta en kritik an olan savaş meydanında düşmanla savaştıkları anda bile namaz ön planda olmuş ve namaz vakti olunca önce namazlarını kılmış, sonra savaşımaya devam etmişlerdir.

İbn-i Abbas diyor: "Hz. Ali (a.s)'ın Sıffin'de Muaviye ile savaştığı sırada ikide bir göğe yönelip güneşe baktığını gördüm. Hazrete, niçin böyle ikide bir güneşe baktığını sorduğumda; Hazret: "Öğle vakti olup olmadığını bilmek için bakıyorum, öğle olunca öğle namazını kılalım" buyurdular.

Bunun üzerine ben: "Şimdi namaz vakti mi? Biz savaşıyoruz, savaş anında namaz olur mu?"

dedim. Hazret: “Meğer biz onlarla niçin savaşıyoruz? Biz onlarla namazı yaşatmak için savaşıyor muyuz?” buyurdular. İbn-i Abbas ekliyor: “Hazret asla gece (teheccüt) namazını terk etmedi, hatta Harir gecesinde bile gece namazını kıldı.” (2)

Hz. İmam Hüseyin (a.s) da Aşura günü Kerbela denen o belalı çölde ve o kanlı savaş esnasında bile namazını terk etmemiş, öğle vakti olunca düşmandan namaz kılmak için bir anlık savaşı durdurmayı istemiş,

o Yezidîler bunu kabul etmeyince de, babası Ali bin Ebu Talib gibi, savaşa ve bütün o musibet ve felaketlere rağmen, geri kalan ashabıyla birlikte öğle namazını kılmıştır.

Kısacası namaz, İslam dininin direği ve en fazla önem verdiği ibadettir. Kur’an-ı Kerim, Hz. Resul ve Ehl-i Beyt İmamları’nın açıklamalarında hiçbir ibadete namaz kadar önem verilmemiştir.

Biz Ehl-i Beyt mektebinin mensuplarının görüşü de bundan gayrisi değildir. Bizim burada namaz hakkındaki Kur’an-ı Kerim’in bütün ayetlerine ve Hz. Peygamber-i Ekrem ve Ehl-i Beyt İmamları’nın namaz hakkındaki bütün beyanlarına yer vermemiz imkansızdır.

Ancak örnek olsun diye, Kur’an-ı Kerim’in namazla ilgili ayetlerinden ve Hz. Resul ve Ehl-i Beyt İmamları’nın namaz hakkındaki açıklamalarından bazılarını zikretmekle yetineceğiz. Daha fazla bilgi edinmek isteyen kardeşlerimiz, ilgili detaylı kitaplara müracaat edebilirler.

Yukarıda namazın Arapça karşılığının “salât” olduğuna işaret etmiştik. Salât kelimesi ve bu kelimededen üretilen çeşitli kipteki kelimeler Kur’an-ı Kerim’de birbirine yakın manalarla yüzü aşkın ayette geçmektedir.

Bu ayetlerin bazılarında kesinlikle rahmet, mağfiret, dua ve niyaz anlamlarını ifade ederken, diğer bazılarında da kesinlikle, bildiğimiz namaz ibadetini ifade etmektedir. Aşağıda zikredeceğimiz örnekler bunu açık olarak gözler önüne serecektir.

Allah Teala şöyle buyuruyor: “Allah ve melekleri, Peygambere salât etmektedirler. Ey iman edenler! Siz de O’na salât edin ve O’na selam verin.” (3) Bu ayet-i kerimede geniş zaman ve emir kipinde kullanılan salât kelimelerinden kesinlikle rahmet indirme ve dua etme anlamları

kastedilmiştir.

Yine Allah Teala şöyle buyurmuştur: "...Onlara salât (dua) et. Muhakkak ki senin salâtın (duan), onlara huzur ve sükunet verir. Şüphesiz Allah işiten ve bilendir." (4) Bu ayet-i kerimede de salâtın dua anlamında kullanıldığı açıktır.

Yine Cenab-ı Hak şöyle buyurmuştur: "İşte Rablerinden salâvat ve rahmet hep onlardır. Doğru yolu bulan da onlardır." (5) Bu ayet-i kerimede ki salât kelimesinden üretilen salâvat kelimesinin de af ve mağfiret anlamına geldiği açıkça gözler önündedir.

Bunların benzeri diğer ayetler de mevcuttur. Ancak Kur'an-ı Kerim'de salât kelimesi ve bu kelimeden türetilen diğer kelimeler daha çok bildiğimiz bedeni ibadet olan namaz manasında kullanılmıştır.

Bu, bizatihi ayetlerin kendilerinden de anlaşıldığı gibi, Hz. Resul ve Ehl-i Beyt İmamları'nın bu ayetlere getirdikleri yorumlar da aynı doğrultuda olmuştur. Şimdi bu ayetlerden birkaç örnek verelim.

Allah Teala şöyle buyuruyor: "Sen de içlerinde bulunup onlara salâtı ikame ettiğin (namazı kıldırдың) vakit, onlardan bir bölük seninle beraber salâta (namaza) dursun, silahlarını da yanlarına alsınlar.

Secde ettikten sonra bunlar arkanıza geçsinler, salât (namaz) kılmayan öbür grup gelip seninle salâtlarını (namazlarını) -kısaltılmış olarak- kılsınlar, korunmalıklarını ve silahlarını da yanlarına alsınlar.

Çünkü kafirler sizin eşyanızdan ve silahlarınızdan gafil kaldığınızda birden üzerinize saldırmayı arzularlar..." (6) Bu ayet-i kerimede savaş esnasında salâtın (namazın) nasıl kılınacağı açıklanmakta ve bildiğimiz namaz kastedilmektedir.

Yine Allah Teala şöyle buyurmuştur: "Salâtı (namazı) bitirdiğiniz zaman, ayakta, oturarak ve yanlarınız üzerine uzanarak Allah'ı zikredin. Güvene kavuşunca da salâtı ikame edin (tam olarak yerine getirin).

Çünkü salât (namaz), müminlere vakitli olarak yazılmıştır (farz kılınmıştır).” (7) Görüldüğü üzere bu ayet-i kerimede de salât kelimesi açıkça namaz anlamında kullanılmıştır.

Kur’an-ı Kerim’de namaz kadar hiçbir ibadetin önemslenmediğine işaret etmiştik. Gerçekten de Kur’an-ı Kerim’e kısaca bir göz atan hiçbir kimse, onda en fazla üzerinde durulan ibadetin namaz olduğunu inkar edemez.

Kur’an’da bir iki defa değil, defalarca her şeyden önce namaz kılmaya emredilmiştir. Yine Kur’an’da namaz kılanlar ilahi övgüye mazhar olurken, namaz kılmayan kimseler şiddetle kınanmıştır.

Keza namaz kılanlar için büyük ilahi mükafatlar va’dedilirken, namaz kılmayanları büyük ilahi azabın beklediği açık bir dille ortaya koyulmuştur. İlaveten,

Kur’an-ı Kerim’de namaz ibadetinin bütün ilahi dinlerin ortak ibadeti olduğu vurgulanırken, bütün ilahi elçilerin en fazla önemseydiği ibadetin de namaz olduğu, hatta onların Allah Teala’dan kendilerini namaz kılanlardan kılmasını diledikleri ve namaz kılmamanın bütün enbiyanın ortak vasfı olduğu gözler önüne serilmiştir.

Allah Teala şöyle buyuruyor: “Salâtı (namazı) ikame edin (gerektiği gibi kılın). Zekatı verin ve rüku edenlerle birlikte rüku edin.” (8)

Yine şöyle buyurmuştur: “Namazı kılın, O’ndan sakının ve bilin ki, dönüşünüz O’nadır.” (9)

Yine şöyle buyurmuştur: “İman eden kullarıma de ki: “İçinde alışveriş ve dostluk olmayan gün gelip çatmadan namazı dosdoğru kılınlar ve kendilerine rızık olarak verdiğimiz şeylerden gizli ve açık olarak Allah yolunda harcasınlar.”(10)

Yine şöyle buyurmuştur: “Ey iman edenler! Rükü ve secde edin, Rabbinize kulluk edin, hayırlar işleyin ki, kurtulasınız.... Öyleyse, namazı dosdoğru kılın, zekat verin ve Allah’a sımsıkı sarılın. O, sizin sahibinizdir. Ne güzel sahip ve ne güzel yardımcıdır O.” (11)

Yine şöyle buyurmuştur: “Namazı dosdoğru kılın, zekat verin ve Allah’ın Resulü’ne itaat edin ki; rahmedilesiniz.” (12)

Yine şöyle buyurmuştur: “Allah’a yönelin, O’ndan sakının, namazı doğruca kılın ve müşriklerden olmayın.” (13)

Yine şöyle buyurmuştur: “Gerçekten Rabbin, senin gecenin üçte ikisinden az bir zamanda ve gecenin yarısında ve üçte birinde, seninle beraber olan bir grup ile beraber kalkıp namaz kıldığını biliyor. Gece ve gündüzü takdir edip planlayan Allah’tır.

Allah, sizin bu vakitlerde kalkmaya güç yetiremeyeceğinizi biliyor. O, sizin tevbenizi kabul etti. Artık Kur’an’dan okuyabildiğiniz kadar okuyun. Allah, sizden hastalananların olacağını ve çıkıp yeryüzünde Allah’ın fazlını (rızkını) arayan başkalarının bulunacağını ve diğer başkalarının da çıkıp Allah yolunda cihad edeceğini biliyor.

Artık size müyesser olduğu kadar Kur’an okuyun, namaz kılın, zekat verin, Allah için güzel bir şekilde borç verin ki; kendi lehinize takdim ettiğiniz her hayrı Allah katında daha yararlı ve mükafatça daha büyük olarak bulacaksınız ve Allah’tan bağışlanma dileyin, şüphesiz O, çok bağışlayan ve çok acıyandır.” (14)

Bütün peygamberlere gelen vahiyde namaza emredildiğine, onların da en fazla namaza ehemmiyet verdiklerine ve Allah’tan kendilerini namaz kılanlardan kılmasını dilediklerine işaret etmiştik.

Allah Teala bu hususta şöyle buyuruyor: “Onları (peygamberleri) emrimizle yol gösteren önderler kıldık. Onlara iyilikler yapmanın, namaz kılmanın, zekat vermenin yapılmasını vahyettik ve onlar Bize kulluk edenlerdendiler.” (15)

Yine Hz. İsa (a.s)’ın dilinden şöyle buyurmuştur: “Ben Allah’ın kuluyum, bana kitap verdi, beni peygamber yaptı, nerede olursam olayım beni mübarek kıldı ve sağ olduğum müddetçe bana namaz ve zekatı emretti.” (16)

Yine tevhid kahramanı Hz. İbrahim (a.s) oğlu Hz. İsmail ve annesi Hacer’i Mekke çölünde yerleştirdi Allah Teala’ya şöyle dua etmiştir: “Ey Rabbimiz! Ben zürriyetimden bir kısmını,

ekinsiz bir vadide saygın olan evinin yanında iskan ettim. Rabbimiz! Onları iskan ettim ki, namaz kılsınlar. İnsanlardan bazı gönülleri, onlara yönelt ve onları bazı nimetlerle rızıklandır ki

şükretsiner.” (17)

Yine o Hazret kendi ve zürriyeti hakkında şöyle dua etmiştir: “Ey Rabbim! Beni namaz kılan eyle, zürriyetimden de. Ey Rabbimiz! Duamı kabul et.” (18)

Yine Allah Teala Hz. İsmail peygamber hakkında şöyle buyurmuştur: “Kitapta İsmail’i de an. O çok doğru sözlü, peygamber ve resul idi. Ailesine namaz ve zekatı emrederdi.” (19)

Yine Allah Teala, halis kulu Hz. Lokman’ın oğluna olan vasiyetlerinde namaz kılmaya da emrettiğini şöyle nakletmiştir: “Ey oğulcuğum! Namazı doğruca kıl, iyiliğe emret, kötülükten sakındır. Başına gelen musibetlere karşı dirençli ol ki, bütün bunlar önemli işlerdir.” (20)

Yine Allah Teala İsrailoğulları hakkında şöyle buyurmuştur: “Andolsun ki, Allah İsrailoğullarından söz aldı ve biz onlardan on iki başkan seçtik. Allah onlara dedi ki: “Ben sizinle beraberim.

Eğer namaz kılar, zekat verir, elçilerime inanır, onlara destek olursanız, Allah için güzel bir şekilde borç vererseniz, günahlarınızı sizden sileceğiz ve sizi altlarından nehirler akan cennetlere koyacağız. Artık bu sözleşmeden sonra sizden kim küfre girerse, o doğru yoldan tamamıyla sapmış demektir.” (21)

Yine Allah Teala kendilerine kitap verilen bütün ümmetlere namazı emrettiğini şöyle açıklamıştır: “Kendilerine kitap verilenler, ancak kesin delil ve hüccet onlara geldikten sonra ihtilafa düştüler. Halbuki onlara yalnızca, halis olarak Allah’a kulluk etmeleri, namaz kılmaları, zekat vermeleri emredilmişti. İşte doğru din de budur.” (22)

Son elçisi olan Hz. Resul-ü Ekrem’e de namaz hususunda şöyle buyurmuştur: “Kitaptan sana vahyedileni oku ve namazı doğruca kıl. Çünkü namaz, fahiş ve iğrenç şeylerden alıkoyar...” (23)

Yine o Hazret’e şöyle buyurmuştur: “Ailene namazı emret ve kendin de onda istikametli ol. Biz senden rızık istemiyoruz. Seni rızıklandıran Biz’iz. Hayırlı sonuç ise takvanındır.” (24)

Allah Teala’nın namaz kılanları övdüğünü ve onlara mükafat va’dettiğini, namaz kılmayanları ise şiddetli bir dille kınadığını ve onlar için de azap va’dettiğini söylemiştik.

Allah Teala bu hususta şöyle buyurmuştur: “Şüphesiz, iman edip iyi işler yapanlar, namaz kılanlar ve zekat verenler için Rableri katında mükafatları vardır. Onlar için bir korku ve hüznün olmayacaktır.” (25)

Yine şöyle buyurmuştur: “Onlar ki, namazı doğruca kılarlar ve Allah’ın onlara verdiği rızktan nafaka verirler (Allah yolunda harcarlar). İşte gerçekten mümin olanlar onlardır. Onlar için Rableri katında dereceler, bağışlanma ve güzel bir rızık vardır.” (26)

Yine Cenab-ı Hak şöyle buyurmuştur: “Mümin erkekler ve mümin kadınlar birbirlerinin dostu ve sahibidirler. İyiliğe emreder, kötülükten sakındırırlar, namazı doğruca kılarlar, zekatı verirler, Allah’a ve elçisine itaat ederler. İşte bunlara Allah rahmet edecektir. Şüphesiz Allah izzet ve hikmet sahibidir.” (27)

Yine Allah Teala şöyle buyurmuştur: “Ve onlar ki, Rablerinin rızasını kazanmak için sabrederler, namazı doğruca kılarlar, gizli ve açıkça Allah’ın onlara verdiği rızktan Allah yolunda harcarlar ve kötülüğü iyilikle giderirler.

İşte dünya yurdunun sonucu onlarındır. Onlar, salih olan babaları, eşleri ve çocukları ebedi kalınacak cennetlere girecekler. Melekler de her kapıdan yanlarına girer; “Sabrettiğinizden dolayı size selam olsun, dünya yurdunun sonucu ne güzeldir” derler.” (28)

Yine Allah Teala şöyle buyurmuştur: “Bunlar, herşeyi yerli yerinde olan o kitabın ayetleridir. İyilik ve güzellik yapanlar için, hidayet ve rahmettirler.

Onlar ki, namazı doğruca kılarlar, zekatı verirler ve ahiret hayatına gerçekten inanırlar. İşte onlar, Rablerinden gelen hidayet üzeredirler ve asıl kurtuluşa erenler de onlardır.” (29)

Namaz kılanlar için yapılan bu övgü ve verilen bu güzel va’dlere karşı, namaza ilgisiz olan ve namazdan kaçanlar için ise, Kur’an-ı Kerim’de ağır bir kınama ve azap va’di olduğunu görmekteyiz.

Allah Teala şöyle buyuruyor: “Herkes kazandığından dolayı rehin kalacaktır. Sağ ehli olanlar hariç. Onlar cennetlerde azgın suçlulara soracaklar: “Sizi cehenneme sokan nedir?” Onlar:

“Biz namaz kılanlardan olmadık, miskinlere yemek yedirmedik, dalanlarla beraber boş şeylere daldık, mükafat ve ceza gününü yalanladık, nihayet ölüm ile bize yakın geldi” diyecekler.” (30)

Yine Cenab-ı Hak şöyle buyurmuştur: “Hayır, ruh köprücük kemiklerine dayanınca, “yukarı çeken kimdir” denilince, bunun temelli bir ayrılış olduğunu anlayınca ve ayaklar birbirine dolaşınca, işte o gün sevkiyat Rabbininin huzuruna olacaktır.

Hayır, o, ne hakkı doğruladı, ne de namaz kıldı. Fakat yalanladı ve arkasını döndü. Sonra böhürlenerek ailesine gitti. Helak olasın, helak! Yine helak olasın helak!...” (31)

Yine Allah Teala şöyle buyurmuştur: “Fakat onlardan (peygamberlerden) sonra yeni bir nesil geldi. Onlar namazı zayi ettiler, şehvetlerine uydular. İşte onlar yakında kötü bir ceza ile karşılaşacaklar.” (32)

Bunlar namazla ilgili Kur’an-ı Kerim’de geçen ayetlerden bazı örneklerdi. Hadislere gelince, Hz. Resul ve Ehl-i Beyt İmamları’nın İslami mevzular içerisinde en fazla namaz üzerinde durduklarını

ve en çok bu hususta açıklama yaptıklarını görmekteyiz. O mübarek zatların Ehl-i Beyt ekolu kanalından gelen namaz hususundaki nurlu beyanlarından bazıları şöyledir:

Hız. Ali (a.s), Resulullah (s.a.a)’ın şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Namaz dinin direğidir. Kıyamet gününde insanoğlunun amellerinden ilk bakılacak olan da odur. Eğer o doğru olursa, diğer amellerine de bakılacak, eğer doğru olmazsa, diğer amellerine bakılmayacaktır.” (33)

Bir rivayette de Hız. Resulullah’ın şöyle buyurduğu geçer: “Namaz dinin direğidir. Kim, onu kasıtlı olarak terkederse, dinini yıkmış olur.” (34)

Hız. İmam Sadık (a.s) Hız. Resulullah’ın şöyle buyurduğunu nakletmiştir: “Namaz çadırın direği gibidir. Direk sağlam olursa, çadır bezi, kazık ve ipin bir faydası olur. Direk kırılırsa, ne ipin, ne kazığın, ne de çadır bezinin bir faydası kalmaz.” (35)

Hız. İmam Muhammed Bakır babaları aracılığıyla naklettiği bir hadiste şöyle der: “Bir gün Hız. Resulullah ashabına: “Eğer birinizin evinin önünden bir nehir akar ve o adam, günde beş defa o

nehirde yıkanırsa, hiç bedeninde bir kir, bir pislik kalır mı?” diye sordu.

Ashap: “Hayır, onda hiçbir pislik kalmaz” dediler. Bunun üzerine Hazret: “İşte beş vakit namaz da böyledir. Namaz akan bir nehre benzer, farz namazlardan her biri kılınınca kendinden önceki namazla kendisi arasında olan günahların silinmesine vesile olur” buyurdular.” (36)

Hiz. Ali (a.s) şöyle buyurmuştur: “Namaz konusuna önem verin, onu koruyun, fazla olması için çalışın ve onunla Allah’a yakınlaşın. Çünkü o, vakitli olarak müminlere farz kılınmıştır. Ateş ehlinin; kendilerine: “Sizi cehenneme sokan nedir?”(37) sorulduğunda: “Biz namaz kılanlardan olmadık”(38) cevabını vereceklerini duymamış mısınız?

Bilin ki namaz, yaprağın dökülmesi gibi, insandan günahları döker ve kölenin hürriyetine kavuşması gibi insanı, günahlardan kurtarıp azad eder. Resulullah onu, insanın kapısı önünde olup gece gündüz beş defa yıkandığı bir çeşmeye benzetmiştir. Hiç böyle bir kimsenin bedeninde bir kirlilik kalır mı?

Müminlerden; dünya ziyneti, dünya malı ve göz aydınlığı olan evlat, kendilerini namaz kılmaktan alıkoymayan kimseler onu hakkıyla tanımışlardır. Allah Teala; “Öyle kişiler ki, ne ticaret ne alışveriş onları, Allah’ı anmaktan, namaz kılmaktan ve zekat vermekten alıkoymaz”(39) buyuruyor.

Hiz. Resulullah da, cennetle müjdelendiği halde, Allah Teala’nın; “Aileni namaza emret, kendin de onda ısrarlı ol”(40) buyruğundan dolayı, namaz kılmaktan bitkin düşerdi. Hem ailesini namaza emreder, hem de kendi nefsinin namaz kılmakta ısrar ettirirdi.”(41)

Ebu Osman dedi ki; “Salman-i Farsi ile birlikte bir ağacın gölgesinde oturduğumuz bir sırada, Salman ağacın budaklarının birinden tutarak salladı. Ağacın yaprakları dökülmeye başladı.

Sonra bize dönerek: “Neden niçin böyle yaptığımı sormuyorsunuz?” dedi. Biz: “Niçin böyle yaptığını bize anlat” dedik. Bunun üzerine Salman şöyle dedi: “Bir gün biz de Hiz. Resulullah ile birlikte bir ağacın gölgesinde oturmuştuk. Hazret, ağacın bir budağından tutarak silkeledi, ağacın yaprakları dökülmeye başladı.

Hazret bize: “Niçin böyle yaptığımı soracak değil misiniz?” buyurdu. Biz: “Ey Resulullah! Niçin

böyle yaptığını bize bildir” dedik. Hazret: “Müslüman bir kul namaza durduğu zaman, günahları bu ağacın yaprağının döküldüğü gibi, dökülmeğe başlar” buyurdular.”(42)

Hz. İmam Sadık (a.s) babaları aracılığıyla Hz. Resulullah’ın şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Her namaz vakti olduğunda bir melek insanlar arasında şöyle nida eder: “Ey insanlar! Kalkın ve namazınızla sırtınızda yaktığınız ateşi söndürünüz!”(43)

Muaviye bin Vehep diyor; “Hz. İmam Sadık (a.s)’a: “Kulların Allah’a yaklaşmasını sağlayan en faziletli amel nedir?” diye sorunca; Hazret: “Ben, marifetten sonra bu namazdan gayri daha faziletli bir amel tanımıyorum. Allah’ın salih kulu İsa (a.s)’ın; “Allah bana namazı tavsiye etti...” (44) buyurduğunu görmüyor musun?” buyurdular.”(45)

Hz. İmam Sadık (a.s), Hz. Resulullah (s.a.a)’ın şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Namaz, ölçektir; kim, ona vefa ederse, (kamil olarak yerine getirirse) ona vefa olunur (onun mükafatı eksiksiz olarak verilir).”(46)

Hz. Ali (a.s) şöyle buyurmuştur: “Allah’a en sevimli amel namazdır. İnsanın gusül veya abdest alıp, bir kimsenin görmediği bir yere giderek Allah’a rüku ve secde etmesinden daha güzel bir şey yoktur.

Kul secde ettiğinde, İblis: “Yazıklar olsun bana! Bu kul itaat etti, ben isyan ettim; bu kul secde etti, ben secde etmekten sakındım” diye feryat eder. Bilin ki, kulun Allah’a en yakın hali, secde halidir.”(47)

Hz. Resulullah’ın, Ebuzer’e olan tavsiyelerinden: “Ey Ebuzer! Allah, gözümün aydınlığını namazda kılmış; karnı aç olana yemeği, susuz olana da suyu sevdirdiği gibi, bana namazı sevdirmiştir. Şu farkla ki, aç olan yemek yediğinde, susuz olan da su içtiğinde ondan doyar, ama ben namazdan asla doymam.

Ey Ebuzer! Namazda olduğun sürece saltanat sahibi Allah’ın kapısını çalmaktasın. Saltanat sahibinin kapısını çalmaya devam eden için de o kapı mutlaka açılır.”(48)

Hz. İmam Muhammed Bakır (a.s) dedi ki; Hz. Resulullah (s.a.a) şöyle buyurdu: “Mümin bir kul namaza durduğunda, o, namazdan ayrılincaya kadar Allah, o kuluna nazar eder; onu, başının

üzerinden göğün en üst ucuna kadar rahmeti ile kuşatır;

melekler yerden göğ kadar onun etrafını çevreler ve Allah'ın görevlendirdiği bir melek onun başının üzerinde durarak şöyle der: "Ey namaz kılan kul! Sana kimin nazar ettiğini ve senin kiminle konuştuğunu bir bilsen, ebedi olarak bulunduğun bu hâl ve mevkiden ayrılmak istemezsin."(49)

Hız. İmam Sadık (a.s) şöyle buyurmuştur: "Kim, ne okuduğunu bilerek iki rekât namaz kılsa, namazı bitirdiğinde, (kul hakkı hariç) bütün günahları affedilmiş olur."(50)

İmam Muhammed Bakır (a.s) şöyle buyurmuştur: "Namazını gevşek tutma; çünkü Hız. Resulullah (s.a.a) ölüm anında buyurdular ki: "Namazı hafife alan benden değildir. Sarhoş edici içki içen benden değildir. Andolsun Allah'a ki, bu kimseler Kevser havuzu başında bana kavuşmayacaklardır."(51)

Ebu Besir dedi ki; "Hız. İmam Musa Kazım (a.s) bana şöyle buyurdu: "Babam, vefat edeceği anda bana şöyle buyurdu: "Ey oğulcağım! Biz Ehl-i Beyt'in şefaati, namazı hafife alan kimseye ulaşmayacaktır."(52)

İmam Sadık (a.s), Hız. Resulullah (s.a.a)'ın şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: "Mümin beş vakit namazları hakkıyla yerine getirdiği müddetçe şeytan ondan sakınır, ama ne zaman ki namazlarında gevşeklik edip onları terk etmeye başlarsa, şeytan bundan cesaret alır ve o kişiyi büyük günahlara daldırır."(53)

Fuzeyl diyor: "Hız. İmam Muhammed Bakır (a.s)'a "Onlar ki, namazlarını muhafaza ederler"(54) ayetini sordum. İmam (a.s): "Maksat farz namazlardır" buyurdu. Ben: "Onlar ki, namazlarına devam edeler"(55) ayetini sordum. İmam (a.s): "Maksat nafil namazlarıdır" buyurdu."(56)

Zurare diyor: "Hız. İmam Muhammed Bakır (a.s)'a: "Allah'ın farz kıldığı namazlar hangileridir" diye sordum. İmam: "Gece, gündüz toplam beş vakit namaz farz kılınmıştır" buyurdu. Ben: "Allah bu namazları isimlendirerek kitabında (Kur'an'da) açıklamış mıdır?" dedim.

İmam (a.s): "Evet açıklamıştır. Allah Teala Nebisi'ne emreder ki; "Güneşin dulûkundan (batıya meyletmesinden) gecenin ğasakına (karanlığına) kadar namaz kıl..."(57) Güneşin dulûku,

güneşin zevâli yani öğle vaktidir.

Duluk ile ğasak arasında Allah'ın isimlendirdiği, açıkladığı ve vakitlerini belirlediği dört namaz vardır. Gecenin ğasakı ise, gece yarısıdır. Sonra Allah Teala:

“Fecrin kuranını da (sabah namazını) unutma ki, fecrin kuranı meşhut olmaktadır (gece ve gündüz melekleri tarafından birlikte müşahede edilmektedir)”(58) buyurdu. İşte bu da beşinci farz namazdır.

Yine Allah Teala şöyle buyurmuştur: “Namaz kıl, gündüzün iki tarafında...”(59) gündüzün iki tarafı sabah ve akşamdır. “...ve gecenin yakın saatlerinde” bu da yatsı namazıdır.

Yine Allah Teala şöyle buyurmuştur: “Namazları ve orta namazı koruyunuz”(60) orta namaz öğle namazıdır. O, Hz. Resulullah'ın kıldığı ilk namazdır. Bu namaz hem gündüzün ortasında kılınan namazdır, hem de gündüzün kılınan iki namazın, sabah ve ikindi namazlarının ortasında olan namazdır....”(61)

Bütün bu ayet ve hadislerden görüldü ki, namaz İslam dininin direğidir. Namazsız dindarlık olamaz. Namazsız Ehl-i Beyt muhipliği de olamaz. Çünkü Ehl-i Beyt, günde elli bir rekat namaz kılmayı Ehl-i Beyt muhipliğinin en önemli nişanesi olarak tanıtmıştır.(62) Bu,

hakiki bir Ehl-i Beyt muhibbinin, bir gece ve gündüzde on yedi rekat olan günlük farz namazlara ilaveten, otuz dört rekat da nafile namazı kıldığını ifade etmektedir. Yine başta Hz. Resul olmak üzere Ehl-i Beyt İmamları,

namaza ehemmiyet vermeyen ve namazını kılmayan kimselere Ehl-i Beyt'in şefaatinin ulaşmayacağını açıkça bildirmişlerdir. O halde mutlak surette namaz kılınacaktır. Bundan bir kaçış yolu yoktur.

Bu şüphe götürmeyen bir konudur. Ancak sorun namazın nasıl kılınacağı konusudur. Acaba her şahıs istediği şekilde namaz kılabilir mi? Açıktır ki bunun cevabı hayırdır.

Çünkü namaz bir ibadettir. İbadetin aslı Allah ve elçisi tarafından belirlendiği gibi, şekli de ancak

onlar tarafından açıklanabilir. O halde biz namazımızı ancak Hz. Resul ve hak varisleri olan pak Ehl-i Beyt'inin kıldığı ve açıkladığı şekilde kılabiliriz. Bunun dışında kalan şekiller ise bidat ve batıl şekillerdir.

Dipnotlar

(1) - Vesail-üş Şia, c. 3, s. 41.

(2) - Bihar-ül Envar, c. 83, s. 23.

(3) - Ahzab, 56.

(4) - Tevbe, 103.

(5) - Bakara, 157.

(6) - Nisa, 102.

(7) - Nisa, 103.

(8) - Bakara, 43, 83, 110, Nisa 77, 103 vs.

(9) - En'am, 72.

(10) - İbrahim, 31.

(11) - Hac, 77, 78.

(12) - Nur, 56.

(13) - Rum, 31.

(14) - Müzemmil, 20.

(15) - Enbiya, 73.

(16) - Meryem, 30, 31.

(17) - İbrahim, 37

(18) - İbrahim, 40.

(19) - Meryem, 54, 55.

(20) - Lokman, 17.

(21) - Maide, 12

(22) - Beyyine, 4.

(23) - Ankebut, 45.

(24) - Tâhâ, 132.

(25) - Bakara, 277.

(26) - Enfâl, 3, 4.

(27) - Tevbe, 71.

(28) - R'ad, 22, 23.

(29) - Lokman, 2, 3, 4.

(30) - Müddessir, 38.ayetten 47.ayete kadar.

(31) - Kiyamet, 26.ayetden 35.ayete kadar.

(32) - Meryem, 59.

(33) - Et-Tehzib, c. 2 s. 237, Vesail-üş Şia, c. 3 s. 23, Bihar-ül Envar, c. 72, s. 227,
Menlayahzuruhul Fakih, c. 1, s. 134.

(34) - Bihar-ül Envar, c. 72 s. 202.

(35) - Furu-u Kafi c. 3 s. 266, Men La Yahduruh-ül Fakih, c. 1 s. 136, Et-Tehzib, c. 2 s. 238,
Vesail-üş Şia, c. 3 s. 21, Bihar-ül Envar c. 72, s. 218 ve s. 227.

(36) - Et-Tehzib, c. 2,s. 237, Menlayahzuruhul Fakih, c. 1, s. 136, Bihar-ül Envar, c. 72, s. 236,
219.

(37) - Müddessir, 42.

(38) - Müddessir, 43.

(39) - Nur, 37.

(40) - Taha, 123.

(41) - Nehc-ül Belağa; 197. hutbe, Bihar-ül Envar; c. 72, s. 224.

(42) - Bihar-ül Envar, c. 72, s. 208.

(43) - Bihar-ül Envar, c. 72,s. 209, Et-Tehzib, c. 2, s. 238.

(44) - Meryem, 31

(45) - Bihar-ül Envar, c. 72, s. 226, 219, Et-Tehzib, c. 2, s. 236.

(46) - Vesail-üş Şia, c. 3, s. 22, Bihar-ül Envar, c. 72, s. 235.

(47) - Bihar-ül Envar, c. 72, s. 233.

(48) - Bihar-ül Envar, c. 72, s. 233.

(49) - Furu-u Kafi, c. 3, s. 265, Vesail-üş Şia, c. 3, s. 21.

(50) - Furu-u Kafi, c. 3, s. 266, Bihar-ül Envar, c. 72, s. 219.

(51) - Furu-u Kafi, c. 3, s. 269, Menlayahzuruhul Fakih, c. 1, s. 132, Vesail-üş Şia, c. 3, s. 15,
16.

(52) - Furu-u Kafi, c. 3, s. 270, Menlayahzuruhul Fakih, c. 1 s. 133, Vesail-üş Şia, c. 3, s. 16,
17.

(53) - Furu-u Kafi, c. 3, s. 269, Vesail-üş Şia, c. 3, s. 18.

(54) - Müminun, 9.

(55) - Mearic, 23.

(56) - Fur-u Kafi, c. 3, s. 270.

(57) - İsrâ, 78.

(58) - İsrâ, 78

(59) - Hûd, 114

(60) - Bakara, 239.

(61) - Furu-u Kafi, c. 3, s. 271.

.(62) - Bkz. Vesail-üş Şia, c. 3, s. 41